

РЕШЕНИЕ

№ 133

гр. София, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 13.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **8936** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба от А. К. Я., ЕГН: [ЕГН] чрез адв. Г. Т., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. „А“, ап. 3 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 2617/18.08.2023 г., издадена от мл. автоконтрольор във 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР – Б. Г., с която на основание чл. 171, т. 2а б. „б“ от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ – прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца.

В жалбата се излагат аргументи, че оспорената заповед е издадена в противоречие с административно- производствените правила и в нарушение на материалния закон. Твърди, че жалбоподателят не е извършил вмененото му нарушение, тъй като се е явил в болнично заведение и е дал кръвна проба. Моли съда за отмяна на обжалвания административен акт. Претендира разности.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призван, не се явява, представлява се от адв. Т., който поддържа жалбата.

Ответникът – Младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР – Б. Г., редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид

становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 18.08.2023 г. в 08:59 часа в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], жалбоподателят А. К. Я. управлявал лек автомобил „Ф. Стилo“ с рег. [рег.номер на МПС] и е спрял за проверка. При извършената проверка водачът е отказал да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества и техните аналози с техническо средство - дрегер ДРЪГ ТЕСТ 5000 с фабричен номер ARMM-0017. На водача на автомобила е издаден талон за медицинско изследване номер А068658 за ВМА.

За установеното от проверката е издаден АУАН серия ГА № 1008594/18.08.2023 г. от младши автоконтрольор при СДВР, Отдел „Пътна полиция“ – Б. Г., в който е посочено, че жалбоподателят е нарушил 174, ал. 3, предл. 2 от ЗДвП – отказва да му бъде извършена проверка за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози и не изпълни предписание за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употреба на наркотични вещества или техни аналози. Въз основа на така съставения АУАН е издадена процесната заповед № 2617/18.08.2023 г. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 18.08.2023 г.

По делото са представени АУАН серия ГА № 1008594/18.08.2023 г.; оспорената ЗППАМ № 2617/18.08.2023 г.; ЗППАМ № 2616/18.08.2023 г.; Талон за изследване № А068658; Справка картон на водача; Заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г.; Заповед № 513з-9971/29.06.2020 г.; Заповед № 6400/07.07.2023 г.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от страна, която има правен интерес от оспорването, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в АПК. В тази връзка неоснователно е изложено в жалбата оплакване за нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в акта следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, мярката се налага с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Съгласно чл. 59 ал. 2, т. 4 АПК, необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от АНО, съобразно преследваната от закона цел. Съобразно разпоредбата

на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки, се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, в редакцията към датата на издаване на оспорваната заповед, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква „а“, т. 6 и 7 от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая със Заповед № 6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР са оправомощени длъжностните лице от СДВР, които да издават заповед за ПАМ по чл. 171 от ЗДвП и доколкото процесната заповед е издадена от мл. автоконтрольор във 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, то същата се явява издадена от компетентен орган.

Административният акт е издаден в предвидената в закона форма - спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, посочени са фактическите и правни основания за издаването му. В случая, оспорената заповед е издадена въз основа на акт за установяване на административно нарушение, съдържащ описание на фактическата обстановка, касаеща установеното нарушение, за което лицето е наказано, включително посоката на движение на МПС, както и датата на нарушението. Посочена е ясно и недвусмислено нарушената разпоредба на ЗДвП, а именно - чл. 174, ал. 3, предл. 2 от ЗДвП - отказва да му бъде извършена проверка за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози и не изпълни предписание за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употреба на наркотични вещества или техни аналози.

В изпълнение на задълженията си по чл. 35 от АПК, административният орган е издал оспорения акт, след като е изяснил всички относими към случая факти и обстоятелства. В хода на административното производство са проверени и преценени всички събрани доказателства, съгласно нормата на чл. 36 от АПК. При издаването на процесния акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Не се споделят оплакванията от жалбоподателя в тази насока.

Заповедта е издадена и при наличие на предвидените в закона материалноправни предпоставки за това.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година.

От представените по делото доказателства безспорно се установява, че жалбоподателят е отказал да му бъде извършена проверка за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози и не е изпълнил предписание за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употреба на наркотични вещества или техни аналози на посочените в акта за установяване на административно нарушение дата и място. Въпреки че от страна на А. К. Я. в хода на съдебното производство, са релевирани доводи в обратна насока, реално не са ангажирани доказателства в подкрепа на твърдението, че фактите, отразени в оспорената заповед, не отговарят на обективната истина. По делото не се установи по категоричен начин, че жалбоподателят се е явил за медицинско изследване в болнично заведение.

Като израз на административна принуда, ПАМ трябва да бъде определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Налагането на принудителната административна мярка има за цел да се преустанови едно противоправно поведение от страна на нарушителите. Противоправното поведение се състои в отказ да бъде проверен с техническо средство или с тест за употреба на наркотични вещества или техни аналози, което безспорно обуславя необходимостта от налагането на ПАМ, за да се преустанови това поведение. Ето защо съдът приема, че в случая ПАМ е приложена в съответствие с целта на закона.

Предвид гореизложените съображения съдът намира, че оспорената ЗППАМ е законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото ответникът има право на направените по делото разноски, но при липса на искане в тази насока, такива не се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. К. Я., ЕГН: [ЕГН] чрез адв. Г. Т., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. „А“, ап. 3 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 2617/18.08.2023 г., издадена от мл. автоконтрольор във 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР – Б. Г., с която на основание чл. 171, т. 2а б. „б“ от ЗДВП по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл. 172 ал. 5 от ЗДВП.

СЪДИЯ:

